

960828-2

Když chce myšlení v reflexi porozumět samo sobě, musí vlastně jakoby odkrývat to, co „původnímu“ myšlení nutně zůstávalo skryto. A toto „odkrývání“ není možné jinak, než jako zkusmé konstruování tohoto původně skrytého a nyní přes onu konstrukci se jakoby vyjevujícího, neboť v myšlení není a vlastně nemůže být nic, co není myšleno. Tento „fenomén“ vyjevování původně jakoby skrytého je ovšem třeba pečlivě analyzovat a dešifrovat v něm jako něco „nového“ to, co se (zdánlivě) jeví jako původní. Leckomu to dělá potíže, ale nezbývá, než tomu posléze přivyknout. Tak třeba pojmy a pojmovost nejsou myšlení vlastní a nejsou skrytě součástí ani složkou myšlení předpojmového, nýbrž představují něco vskutku nového, co pro samo myšlení znamená pronikavou změnu, která se obecně prosazuje jen pomalu a obtížně a vlastně jenom zásluhou vynikajících jedinců.

(Písek, 960828-2.)